

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

nr. 85 - Zondag 7 november 2021

Heilige Willibrordus, Patroonheilige van de Nederlandse Kerkprovincie

Welkom!

Deze zondag maken we een korte onderbreking in de lezingencyclus, zoals we die tot nu toe gaan, op weg naar het einde van het kerkelijk jaar. Deze onderbreking hebben we te danken aan het patroonsfeest van de Nederlandse Kerkprovincie. De Heilige Willibrordus, de grondlegger van het christendom in Nederland wordt deze zondag uitgebreid geëerd. Hij heeft God ter sprake gebracht als een licht in de duisternis. De fakkel van dat woord is van generatie op generatie doorgegeven. Vandaag mogen wij die fakkel even vasthouden om de gangen van onze tijd daarmee te verlichten én om hem vervolgens door te geven aan de komende generatie.

Gods Woord op het hoogfeest van de heilige Willibrordus

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (16, 15-20).

In die tijd, toen Jezus aan de elf verscheen, sprak hij tot hen: „Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping. Wie gelooft en gedoopt is zal gered worden, maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen de gelovigen vergezellen: in mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven, nieuwe talen spreken, slangen opnemen; zelfs als ze dodelijk vergif drinken zal het hun geen kwaad doen; en als ze aan zieken de handen opleggen zullen dezen genezen zijn.” Nadat de Heer Jezus aldus tot hen gesproken had, werd Hij ten hemel opgenomen en Hij zit aan de rechterhand van God. Maar zij trokken uit om overal te prediken, en de Heer werkte met hen mee en schonk kracht aan hun woord door de tekenen die het vergezelden.

Ter overweging

De novembermaand begint met uitvoerig vieren en gedenken. 1 november: Allerheiligen, 2 november: Allerzielen, 6 november: Alle geloofsverkondigers in

onze streken, en deze zondag vieren we de heilige Willibrordus, verkondiger van het geloof en patroon van de Nederlandse kerkprovincie, waar wij deel van uit maken. Daarom ook onderbreken we de lezingencyclus van deze zondagen en grijpen in het Evangelie even naar een andere tekst in het Evangelie van de heilige Evangelist Marcus. We worden opgeroepen om vreugdevol en met trouw het geloof te verkondigen. Uit de ontmoeting met de verrezen Heer zendt Hij zijn Apostelen om te dopen en de mensen te onderrichten in de christelijke leer. De boodschap van dit weekend kunnen we samennemen in een opdracht: Te gaan in Gods Naam, tot vreugde en heil, om Hem ter sprake te brengen onder de mensen.

Zo ging ook de heilige Willibrordus er op uit als Benedictijn-missionaris om ons in Nederland vreugde en heil te brengen in Christus' Naam. Aangekomen in Nederland stichtte hij een kerk in Utrecht rond 690. Zijn evangelisatiewerk mogen wij vandaag gedenken en hem danken voor het licht dat hij heeft gebracht in de duisternis.

Maar als we de heilige Willibrordus gedenken en danken voor zijn werk (en deze eerste dagen van november ook alle andere gelovigen die ons zijn voorgegaan) dan realiseren we ons dat het daarbij niet blijft. Zijn (hun) leven en werken zijn ook een voorbeeld voor ons. Het wil ook ons maken tot vreugdebodes, om getuigenis te geven van Christus' heil.

Net als ten tijde van de heilige Willibrordus brengt dit moeilijkheden met zich mee. Vandaag lopen wij op tegen de 'sprakeloosheid' omtrent ons geloof, schroom en/of schaamte omwille van de kerk in onze dagen. Hier hebben we invloed op: onszelf verbeteren in catechese, samen een goed gebedsleven opbouwen, verkondiging in woord en daad 'oefenen onder

elkaar'. Er zijn natuurlijk ook moeilijkheden die van buitenaf op ons afkomen: relativisme, liberalisme en atheïsme, demografische ontwikkelingen (m.n. vergrijzing en krimp). Hier hebben we weinig tot geen invloed op. Daarom moeten we ons ook niet laten meeslepen door allerlei vreemde leringen maar vasthouden aan de gezonde leer die onder anderen de heilige Willibrordus ons hebben bijgebracht. Dit kruis dragen wij met christelijke vreugde en hoop. We hoeven niet angstig te zijn. De Heer Jezus zegt: *Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.*

Daarom ook, conform het Evangelie, willen wij gaan waar Christus ons roept. Vol geloof, vanuit aanbidding van Christus en zijn wederkomst verwachtend. Bovendien met de voorspraak van de heiligen en bovenal de voortdurende bijstand en voorspraak van onze heilige Moeder Maria, de koningin van alle heiligen. Wij zijn gezonden in Gods Naam, tot vreugde en heil. Wij geven de fakkel van Christus' licht door aan de volgende generatie. Wij gaan terug naar de bron, die de Heer zelf is, en nemen anderen mee, tot vreugde en heil, tot God, die leeft in eeuwigheid.

Levensloop van de heilige Willibrordus

Willibrord werd geboren te Northumbria omstreeks het jaar 658. Hij was een Angelsaksische Benedictijner monnik, die met elf gezellen zijn klooster en vaderland (Engeland) verliet om als missionaris in onze streken het geloof te verkondigen. Rond het jaar 690 stichtte Willibrord een kerk te Utrecht op de plaats waar nu de Domkerk staat. Van hieruit ondernam hij zijn eerste missiewerk in de Nederlanden. Door paus Sergius I werd hij in 695 tot bisschop gewijd om zijn werk kracht bij te kunnen zetten. Als zodanig vestigde hij zich als eerste bisschop te Utrecht. Bijna vijftig jaar lang werkte hij onder de mensen. Hij deed meer dan alleen geloof stichten. Willibrordus stimuleerde door middel van de kloosters die hij stichtte ook het onderwijs, de cultuur, landbouw en veeteelt. Na een arbeidzaam leven stierf hij in de abdij van Echternach (Luxemburg) op 7 november 739. Zijn graf aldaar is nog steeds in ere. Een deel van zijn relieken rust onder het altaar in de St. Catharina kathedraal van Utrecht. In 1939 werd Sint Willibrord door paus Pius XII uitgeroepen tot patroon van de Utrechtse (Nederlandse) kerkprovincie.

Met dankbaarheid vereren wij hem als de apostel van Nederland, als stichter van de kerk in onze streken en als vader van ons geloof.

Willibrorduslied

Op de top van de berg zei de Heer tot de elf:

“Brengt het blijde nieuws aan alle landen.

Ik verlang naar het uur, dat de Geest als een vuur, als een fakkel in je hart zal branden.”

Op de vijftigste dag is de Geest als een kracht en een vlammenzee aan hen verschenen.

Eeuwenlang, hand in hand, over zeeën en land, is die Pinksterfakkel doorgegeven.

Op het Engelse land heeft de Heer eens een man vol gebed en liefde uitgekozen.

Willibrord hield zijn blik naar het oosten gericht, met de elf stak hij de Noordzee over.

Hij heeft in stad en veld over Jezus verteld, stichtte kloosters, bouwde vele kerken.

Dankzij Sint Willibrord zijn wij kind'ren van God, gingen velen in zijn wijngaard werken.

Ook bij ons heeft de vlam van de doopkaars gebrand, is met olie op ons hoofd geschreven, dat de Heer in ons werkt en zijn Lichaam ons sterkt, om het Licht der wereld door te geven.

Door zijn Geest en het levende water der doop gaan wij Hem en ook elkaar beminnen.

En wij leven een droom, er is toekomst en hoop:

Hij voert ons een nieuwe wereld binnen.

Schrijver onbekend

Gebed

God, Gij hebt de heilige bisschop Willibrord bestemd om uw grootheid te verkondigen aan de heidenen en hen tot uw kinderen te maken. Wij vragen U op zijn voorspraak: Laat ons als trouwe dienaren altijd uw wil volbrengen om te verkrijgen dat uw volk, ook in onze dagen, toeneemt in verdiensten en aantal. Amen.

Livestream vanuit Sint Nicolaasga

Elk weekend wordt de viering vanuit St. Nyk uitgezonden via de livestream op onze website: www.dechristoffel.nl. Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie. Ronddelen wordt evenwel gewaardeerd.

Het pastoresteam

Voor de kinderen

De heilige Willibrordus heeft in Nederland de Blijde Boodschap van Jezus gebracht. Laten ook wij de Blijde Boodschap van Gods liefde aan iedereen blijven doorgeven. Maar, praten over jouw geloof is natuurlijk niet gemakkelijk, misschien word je wel uitgelachen of door andere kinderen raar aangekeken. Je hoeft het ook niet zo nadrukkelijk te doen, dat zal anderen misschien zelfs afschrikken, want dat zijn wij in Friesland niet zo gewend. Door allerlei kleine dingen kun je laten zien dat je een volgeling van Jezus wilt zijn en dat je net zo wilt leven als de heilige Willibrordus. Hij sprak ook niet alleen over God. Hij deed ook gewoon heel goed werk. Hij bouwde kerken en kloosters waar mensen konden gaan leren. Hij leerde niet alleen over God en over de Bijbel, nee, hij leerde ook hoe je met koeien om moet gaan en hoe je een goede boerderij opbouwt. Ook door kleine dingen kun je dus een heilige worden. Durf een kruisje te maken voor het eten als je overblijft op school, in een restaurant bent of ergens logeert. Schaam je er niet voor om te vertellen dat je naar de kerk gaat. Het belangrijkste is natuurlijk om door je manier van leven te laten zien dat je een christen bent, dan dwing je respect af en dan zijn er vast mensen die meer van jou willen horen over Jezus Christus. Zo kun jij de fakkel van Jezus' licht, die de heilige Willibrordus ons heeft gegeven, door geven aan andere mensen.

